

Konservative, og det må man sige er sket. Målet var jo klart: De Konservative skulle have én over næsen. Desværre makkede justitsministeren ret og gjorde, hvad hun fik besked på.

Der blev nedsat et hurtigtarbejdende udvalg bestående af ansatte hele vejen igennem, hvori man ikke inddrog Politiforbundet, dommere, advokater, folk, der kendte til området, måske som politiforbundsrepræsentanter, dommere, som skal behandle den her ændring af retsplejeloven, advokater, som på en eller anden måde skal prøve at sikre, at der ikke sker justitsmord. Disse mennesker var ikke involveret i udarbejdelsen af lovforslaget.

Skuffelsen var så også stor, da vi kunne se en lang række indvendinger i høringssvarene, fundamentale indvendinger, hvor folk, der havde forstand på det, virkelig tog afstand fra det. Og hvad var svaret? Statsministeren bryder sig ikke om smagsdommere, så derfor kunne han straks afvise det. Men også justitsministeren afviste de meget markante og alvorlige indvendinger fra Dommerforeningen og andre. Indvendinger, der blev betegnet som retspolitiske diskussioner og indvendinger, der ikke blev taget alvorligt. Det er en alvorlig sag for vores retspolitiske udvikling, hvis folk, der har forstand på det inden for systemet, ikke bliver hørt.

Forleden dag modtog jeg et brev fra en pensioneret søofficer, som havde lyttet til debatten under andenbehandlingen, og han var dybt, dybt skuffet. De mennesker, han omgås, pensionerede frømand, bryder sig ikke om narko-handlere og rockere. De vil have, at disse mennesker skal dømmes. Han skriver, at han ikke vil kaldes blødsøden, men hvis det skal koste vores retsværdier, så står han og hans kolleger af. Det tror jeg er et meget godt udsagn at huske.

Kl. 11.50

Det, vi jo gør op med nu, er en grundig behandling baseret på en fundamental lovgivning i et retssystem, nemlig retsplejeloven. Det, vi gør op med nu, er, kan man sige, gammeldags borgerlige værdier, som man har kæmpet for i det danske retssystem. Lige siden vi fik retsplejeloven, har man gradvis udviklet det således, at der dels var en anerkendelse af, at dommerne skulle være der, dels var en anerkendelse af, at forsvarsadvokaterne skulle have den samme viden som domstolen, således som vi jo gang på gang har fået besvaret spørgsmål om.

Tror vi ikke på, at anklagemyndigheden vil bevare sin objektivitet? Jo, det tror vi da på. Men hvorfor skal vi så have en dommer, hvis det er

svaret? Hvad skal man bruge domstolen til, hvis svaret er, at anklagemyndigheden naturligvis nok skal klare det hele? Hvad skal vi i virkeligheden bruge hele vores retssystem på, hvis de folk, der i øvrigt beskæftiger sig med efterforskningen, grundlæggende er ordentlige? Jamen selvfølgelig er de ordentlige, men er kontrol ikke meget godt indimellem? Står vi ikke fast på, at vi skal have en domstolskontrol, en domstolskontrol, som rent faktisk kan gennemføres?

Den forhenværende højesteretspræsident påpeger, at den domstolskontrol, der er grundlaget for, at man kan gå i gang med efterforskning og anvende civile agenter, stort set ikke kan bruges, fordi man som dommer ikke kan overskue hele sagen. Og når vi så samtidig har en lovgivning, hvor man end ikke skal dokumentere, at det drejer sig om organiseret kriminalitet, hvor er vi så henne? Så kan man jo som efterforsker bede om at få adgang til det. Og hvilke muligheder har dommeren for at sige nej med en retsplejelovgivning, der er så vid og i den grad åbner for fejl?

Forhenværende landsdommer Jørgen Jochimsen har jo påpeget det samme, og han stiller så i sin artikel her forleden dag i Politiken det sådan lidt banale spørgsmål: Hvorfor har vi ikke domsmænd med? Hvorfor er der ikke domsmænd med i den situation, hvor dommeren skal lave denne her domstolskontrol, som justitsministeren hænger sig fast på skulle være en afgørende retssikkerhedsgaranti? Svaret blæser i vinden, og jeg tror, at når folk får læst disse forskellige besvarelser, vi har fået undervejs i hele Retsudvalgets behandling af det her lovforslag, så vil det gå op for almindelige mennesker, at det her er et grundlæggende skridt i den forkerte retning.

Så ved jeg godt, at folk siger: Jamen hallo, så galt er det jo ikke i Norge, og så galt er det jo ikke i Sverige. Det, der er det centrale, og det, der er det interessante ved den måde, man har lavet lovgivningen på her, er, at man kombinerer adgangen til civile agenter med hemmelig retspleje. Mig bekendt har man ikke fundet nogen lande, vi i øvrigt gider sammenligne os med, som har gjort det samme.

Jeg er fuldstændig klar over, at justitsministeren her om 2 år vil komme med en redegørelse fra Rigsadvokaten om, hvordan det er gået. Jeg har bare mine tvivl om, hvorvidt Rigsadvokaten kan få de rigtige oplysninger frem. Vil Rigsadvokaten kunne konstatere, om der er sket et justitsmord? Nej, for hvis der er sket et justits-